Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26089
Copyright: Admont, Benediktinerstift

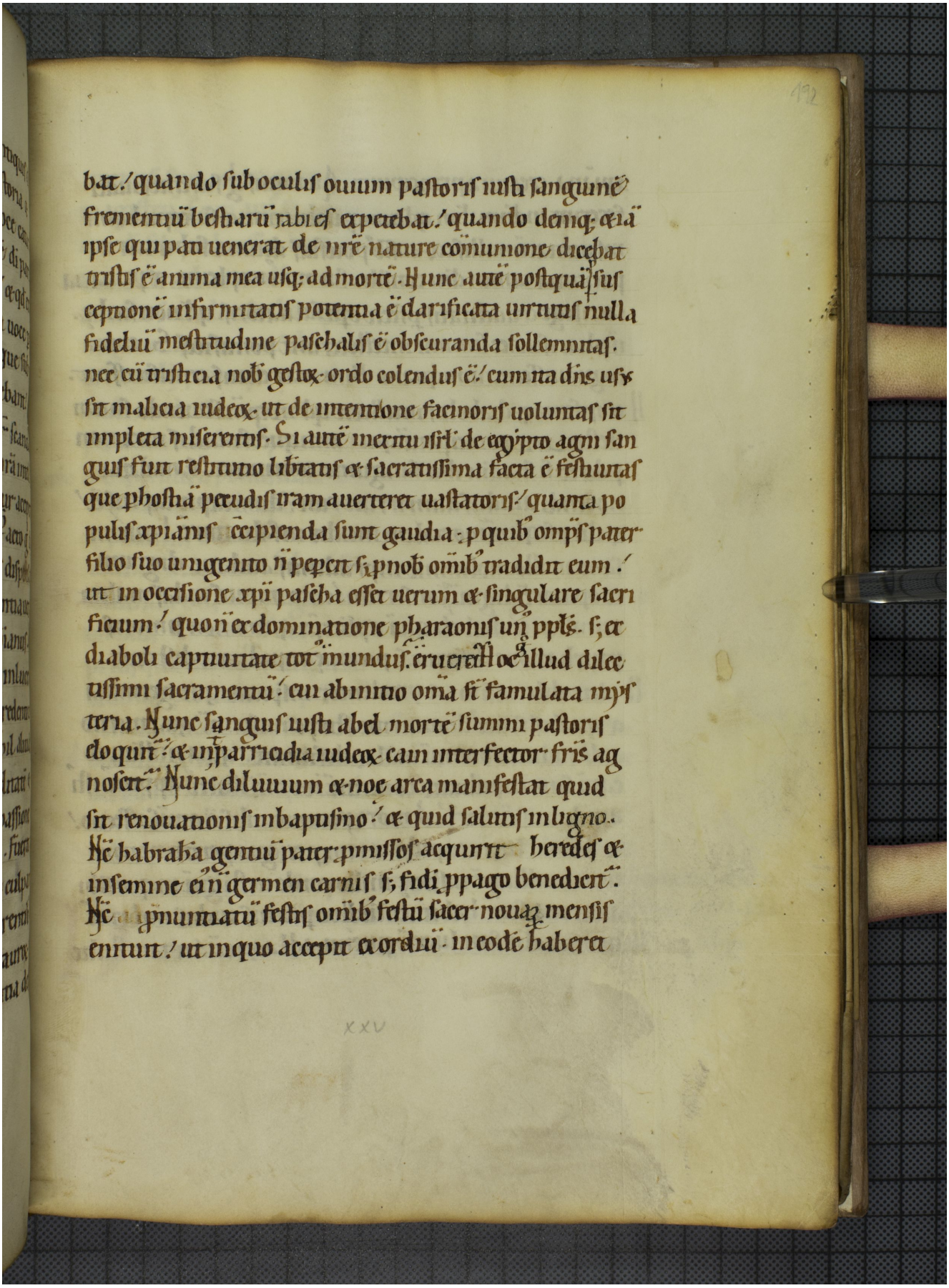

bat. quando sub oculis ouium pastoris iusti sanguinē
frementiū bestiarū rabies expetebat. quando denique et iā
ipse qui pati uenerat de nrē nature cōmunione dicebat
tristis ē anima mea usq; ad mortē. Nunc autē postquā ꝑsus
ceptionē infirmitatis potentia ē clarificata uirtutis nulla
fideliū mestitudine paschalis ē obscuranda sollemnitas.
nec cū tristicia nob gestor ordo colendus ē. cum ita dn̄s usus
sit malicia iudeor ut de intentione facinoris uoluntas sit
impleta miserentis. Si autē in exitu isrl̄ de egypto agni san
guis fuit restitutio libtatis et sacratissima facta ē festiuitas
que ꝑhostiā pecudis iram auerteret uastatoris. quanta po
pulis xpiānis cōcipienda sunt gaudia. ꝑ quib omp̄s pater
filio suo unigenito n̄ pepercit s; ꝑ nob omib tradidit eum.
ut in occisione xpi pascha esset uerum et singulare sacri
ficium. quo n̄ ex dominatione pharaonis unꝰ ppl̄s. s; ex
diaboli captiuitate tot mundus. eruerent hoc illud dilec
tissimi sacramentū. cui ab initio omā sūt famulata mys
teria. Nunc sanguis iusti abel mortē summi pastoris
eloquit. et in parricidia iudeor cain interfector fr̄is ag
noscit. Nunc diluuium et noe arca manifestat quid
sit renouationis in baptismo. et quid salutis in ligno.
Nc̄ habraha gentiū pater ꝑmissos acquirit heredes et
in semine eius n̄ germen carnis s; fidi ꝓpago benedicit.
Nc̄ ꝓnuntiatū festis omib festū sacer nouaꝝ mensis
enituit. ut in quo accepit exordiū. in eodē haberet